

Geachte heer, mevrouw,

De wet donorgegevens kunstmatige bevruchting (Wdgb) wordt gewijzigd. Een aantal onderdelen zijn uitgewerkt in het Besluit donorgegeven kunstmatige bevruchting. Het bestuur van Stichting Donorkind wil na goed overleg met haar juridische commissie (goed onderlegde juristen die tevens donorkind zijn) op een aantal punten reageren en enkele zaken meegeven die van belang zijn om donorkinderen te behoeden voor schade en hen dezelfde rechten te bieden als alle andere Nederlandse burgers.

Maximum aantal moedercodes

Volgens Stichting Donorkind is het bijzonder belangrijk dat er naast de beroepsrichtlijn een wettelijk maximum komt voor het aantal gezinnen of moeders wat met één donor wordt behandeld. Hierbij is er zowel voor het gebruik van gameten afkomstig uit buitenlandse klinieken een belangrijk punt als voor gameten uit Nederland in de privésfeer.

Gebruik gameten uit buitenlandse banken

Het is volgens Stichting Donorkind van groot belang dat de Inspectie op de Gezondheid- en Jeugdzorg (IGJ) de mogelijkheid en taak krijgt om te controleren of klinieken gebruik maken van gameten van buitenlandse sperma- of eicelbanken en onder welke afspraken (contract of overeenkomst) dat gebeurt. En of dit in lijn is met Nederlandse wetgeving. Dus of de buitenlandse donorbanken zich bindend toezeggen zich te houden aan het maximum van 12 moeders per donor wereldwijd. Het gebruik van buitenlandse klinieken moet immers niet de Nederlandse wet doorkruisen.

Daarbij schendt het gebruik van buitenlandse gameten ook het recht om halfbroers/-zussen van dezelfde donor te mogen en kunnen kennen wanneer gameten van die specifieke donor ook gebruikt worden in landen waar deze behandelingen allemaal anoniem zijn en daarmee contact met de halfbroers/-zussen nooit gelegd zal kunnen worden.

Met huidige wetgeving en dit besluit is het logisch dat Nederlandse kliniek een sanctie krijgen wanneer zij de Nederlandse wet doorkruisen door gebruik te maken van in het buitenland verkregen semen.

Register privésfeer

In de privésfeer roept Stichting Donorkind nogmaals op om een vrijwillig register te starten waar zowel ouders als donoren kunnen aangeven met elkaar kinderen te krijgen. Dit

verkleint de kans op massadonoren, vergroot de betrouwbaarheid van het register van kliniekdonoren en kan ook zorgen voor een betere bescherming van alle partijen in de privé-situatie omdat; ouders massadonoren kunnen uitsluiten, donoren beschermd kunnen worden tegen het ongewenst aangemerkt worden als onderhoudsplichtig en in het belang van het kind omgang wel goed kan worden geregeld.

Controle op het gebruik van buitenlandse sperma- en eicelbanken door Nederlandse klinieken en behandelaars en een registratiemogelijkheid voor verwekkingen in de privésfeer zijn volgens Stichting Donorkind noodzakelijk om het aantal nakomelingen per donor in de Wdcb te kunnen reguleren.

Afsluitend wil Stichting Donorkind over het punt van de moedercodes meegeven dat er bij het toekennen van moedercodes rekening moet worden gehouden dat wanneer een stel uit elkaar gaat er ongeacht de geaardheid en sekse van de ouders er een belang en een wens kan zijn om in een nieuwe relatie wel weer gebruik te maken van dezelfde donor zodat kinderen uit de nieuwe relatie zoveel mogelijk verwant zijn met kinderen uit de vorige relatie.

Gegevens verstrekking donorkinderen t.b.v. verzoek

Voor wat betreft de gegevens die donorkinderen dienen te verstrekken bij een verzoek tot gegevens merkt Stichting Donorkind op dat de privacy van donorkinderen voorop zou moeten staan. Zij hebben immers niet om deze situatie gevraagd en zij zouden zich niet moeten hoeven inspannen om zich bij de overheid bekend te maken en zich te identificeren (bewijslast te aan te leveren) om hun eigen biologische familieleden te kunnen leren kennen en medische gegevens over zichzelf te kunnen krijgen.

Dat een donorkind zich niet meer met de geboorteakte hoeft te identificeren is een grote stap voorwaarts. Echter het zou eleganter en veiliger zijn als een donorkind simpelweg haar gegevens kan opvragen via de omgeving van MijnOverheid waar immers ook de andere familieleden etc. al staan vermeld.

De berichtenbox van MijnOverheid kan ook worden gebruikt om donorkinderen actief te informeren over welke rechten zij hebben en dat er informatie is over hun biologische familie.

Hiervoor is het belangrijk dat donorkinderen worden geregistreerd. Dit zorgt voor hen juist voor een betere privacybescherming en kunnen er ernstige complicaties zoals het missen van belangrijke diagnoses van erfelijke aandoeningen of trauma door late ontdekking van de ontstaansgeschiedenis worden voorkomen. Complicaties die de overheid nu juist actief faciliteert.

Registratie van donorkinderen

Een registratie van donorkinderen zou ook in lijn zijn met voorgenomen besluiten als de verplichting van ouders hun kind in te lichten over de afstamming van artikel 1:247 van het Burgerlijk Wetboek en het voorstel wijziging van de Grondwet artikel 10A op het recht om de biologische ouders te kennen. Door andere partijen in het veld is bij Stichting Donorkind ook aangegeven dat een registratie van donorkinderen haalbaar is.

Overleden en anonieme donoren voor 2004

Als laatste wil Stichting Donorkind meegeven dat in lijn met de hierboven genoemde voorstellen als ook in jurisprudentie van het Europees hof voor de Rechten van de Mens stelt dat in de procedure voor een reeds overleden anonieme donor de nabestaanden zouden moeten worden benaderd in een regeling gelijkend op die van donoren van ná 2004 met de aanvulling om via DNA de afstamming te verifiëren. Daarnaast stelt Stichting Donorkind dat in het kader van rechtsgelijkheid de huidige procedure voor donorgegevens van donoren van na 2004 ook van toepassing zou moeten zijn op die van voor 2004. Dus 'ja, tenzij er bezwaar wordt gemaakt' in plaats van het huidige 'nee, tenzij er toestemming wordt gegeven'.

Dank voor uw aandacht.

Met Vriendelijke groet,

Namens Stichting Donorkind,

Ties van der Meer
Voorzitter